

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **T. Š.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2018, č. j. 092935/2018/KUSK,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2018, č. j. 092935/2018/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 22. 5. 2017, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zastavil řízení o žalobcově odvolání proti rozhodnutí M. Ú. V. (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 6. 2018, č. j. X. Správce daně tímto rozhodnutím zamítl žádost žalobce o vrácení správního poplatku ve výši 70 Kč.
2. Žalobce namítl, že žalovaný řízení o odvolání zastavil pro nepřipustnost, ačkoliv se jednalo o odvolání přípustné. Uvedl, že v odůvodnění se odkazuje na § 7 odst. 3 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, který uvádí, že „*proti rozhodnutí o vrácení poplatku a rozhodnutí o vrácení přeplatku na poplatek podle odst. 1 a 2 není přípustný opravný prostředek.*“

z čehož žalovaný dovozuje, že neexistuje právo se odvolat. Tato interpretace uvedeného odstavce je dle žalobce nesprávná, jelikož se nelze odvolat pouze v případě rozhodnutí o vrácení poplatku, ale přitom stále platí právo odvolat se proti rozhodnutí o nevrácení poplatku. K tomu žalobce odkazuje na rozsudky NSS ze dne 4. 4. 2013, č. j. 1 Afs 9/2013-31, a ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 85/2005-45.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v případě, že zákonodárce řeší pouze rozhodnutí ve věci jako takové, nelze extenzivně oddělovat výrok podle toho, zda bylo žádosti vyhověno, nebo zda byla zamítnuta. V obou případech bude naplněna dispozice právní normy zákona o správních poplatcích, že „proti rozhodnutí o vrácení poplatku a rozhodnutí o vrácení přeplatku na poplatek podle odstavců 1 a 2 není přípustný opravný prostředek“, bez ohledu na to, jestli je výrok kladný, nebo záporný. Žalovaný rovněž uvedl, že žalobcem citovaná judikatura na projednávanou věc nedopadá, a dále argumentoval, že i kdyby bylo odvolání přípustné, musí být zamítnuto, a to z důvodu konzumace správního poplatku.

II. Podstatný obsah správního spisu

4. Žalobce zažádal správce daně o zaslání textu podané „žaloby na referendum“. Správce daně jej informoval o povinnosti uhradit správní poplatek ve výši 70 Kč, což žalobce učinil, načež mu byl zaslán požadovaný dokument. Následně byla správci daně dne 31. 1. 2018 doručena žádost o vrácení správního poplatku. Na tuto žádost zareagoval správce daně dopisem, kterým žádost zamítl. Na základě žalobcova podnětu vyzval žalovaný správce daně ke zjednání nápravy spočívající ve vydání rozhodnutí o vrácení poplatku. Dne 25. 6. 2018 vydal správce daně rozhodnutí č. j. 145/2018, kterým žádost zamítl. V poučení svého rozhodnutí uvedl, že je proti němu přípustné odvolání. Proti rozhodnutí správce daně podal žalobce odvolání. Dne 16. 7. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým řízení o odvolání zastavil. V odůvodnění uvedl, že v poučení rozhodnutí správce daně je uvedeno, že lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, avšak § 7 odst. 3 zákona o správních poplatcích uvádí, že „proti rozhodnutí o vrácení poplatku a rozhodnutí o vrácení přeplatku na poplatek podle odst. 1 a 2 není přípustný opravný prostředek“. Žalobce se nemůže proti rozhodnutí o žádosti o vrácení správního poplatku odvolat a správce daně se dopustil chyby, když jej nesprávně poučil. Dle ustanovení § 155 odst. 4 daňového řádu se lze proti rozhodnutí o vrácení poplatku odvolat do 15 dní ode dne jeho doručení, avšak daňový řád se použije, pokud zákon o správních poplatcích nestanoví jinak. Pro případ nesprávného poučení v rozhodnutí uvádí daňový řád v § 110 odst. 2, že „je-li v poučení připuštěno odvolání i tehdy, kdy je zákon nepřipouští, a je-li podáno odvolání, řízení o odvolání se zastaví“.

III. Právní posouzení věci krajským soudem

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Shledal, že žaloba je důvodná. O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalobce vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalovaného se presumuje,

jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu dle konstantní judikatury nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, nebo ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, dostupné stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.X.cz).

6. *Podle § 109 odst. 1 daňového řádu se příjemce rozhodnutí může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí.*
7. *Podle § 7 odst. 3 zákona o správních poplatcích proti rozhodnutí o vrácení poplatku a rozhodnutí o vrácení přeplatku na poplatek podle odstavců 1 a 2 není přípustný opravný prostředek.*
8. V řízení ve věcech správních poplatků se postupuje podle daňového řádu, jelikož správní poplatek je „daní“ ve smyslu daňového řádu [§ 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu]. Podle § 109 odst. 1 daňového řádu se příjemce rozhodnutí může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak. Daňový řád tak vychází z principu, že odvolání je přípustné proti každému rozhodnutí vydanému podle daňového řádu, nestanoví-li zákon jinak. Napadené rozhodnutí je rozhodnutím vydaným podle daňového řádu, a proto je proti němu přípustné odvolání, neboť zákon jinak nestanoví. Ustanovení § 7 odst. 3 zákona o správních poplatcích na přípustnosti odvolání v projednávané věci nic nemění, dopadá toliko na rozhodnutí, jimiž bylo žadateli zcela vyhověno. Zákon totiž používá pojmy „rozhodnutí o vrácení poplatku“ a „rozhodnutí o vrácení přeplatku na poplatek“ nikoli pojem „rozhodnutí ve věci vrácení poplatku či ve věci vrácení přeplatku na poplatek“. Použitými pojmy zákonodárce jednoznačně dává najevo, že odvolání nemá být připuštěno pouze u kladných rozhodnutí správce daně. Zde je vyloučení odvolání pochopitelné, jelikož by bylo nadbytečné vést odvolací řízení o opravném prostředku směřujícím proti rozhodnutí, kterým došlo k úplnému uspokojení žadatele. Napadené rozhodnutí je sice rozhodnutím ve věci vrácení poplatku, není však rozhodnutím o vrácení poplatku. Je totiž „rozhodnutím o nevrácení poplatku“. Jelikož tedy § 7 odst. 3 zákona o správních poplatcích na projednávanou věc nedopadá, nebrání v dané věci toto ustanovení podání odvolání. Ke shodnému závěru dospěl rovněž NSS v rozsudku ze dne 4. 4. 2013, č. j. 1 Afs 9/2013-31, ve kterém uvedl, že „podle stěžovatelky opravný prostředek nepřipouštěl § 7 odst. 3 zákona o správních poplatcích. To však není pravda. Normy je třeba vykládat systematicky, ve všech svých souvislostech a dbát na provázanost jednotlivých ustanovení, namísto gramatického výkladu slov vytržených z kontextu. Podle § 7 odst. 3 zákona o správních poplatcích proti rozhodnutí o vrácení poplatku a rozhodnutí o vrácení přeplatku na poplatek podle odstavců 1 a 2 není přípustný opravný prostředek. Ustanovení § 7 odst. 3 již svým samotným textem navazuje na předchozí odstavce. Jak odstavce první tak druhý přitom hovoří o případech, kdy správní úřad poplatek vrátí. Ostatně i analyzovaný § 7 odst. 3 vyjímá z možnosti odvolání jen a pouze rozhodnutí o vrácení poplatku. Naproti tomu možnost odvolat se proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o navrácení poplatku či přeplatku, zůstává nedotčena“.
9. Soud tak shrnuje, že proti rozhodnutí, kterým není žádosti o vrácení správního poplatku vyhověno, je odvolání přípustné, jak správce daně v poučení svého rozhodnutí správně uvedl. Jelikož žalovaný chybně vyhodnotil odvolání jako nepřipustné, jeho rozhodnutí nemůže v soudním přezkumu obstát. Pro úplnost soud dodává, že jelikož žalovaný

nepřistoupil k meritornímu posouzení odvolání, nemůže se k jeho důvodnosti vyjádřit ani soud. Pouze na okraj podotýká, že je-li naplněna hypotéza § 7 odst. 1 zákona o správních poplatcích, je správce daně povinen na žádost poplatníka zaplacený správní poplatek vrátit. Případná „konzumace“ správního poplatku (uváděná bez bližšího vysvětlení žalovaným ve vyjádření k žalobě) na této povinnosti nemůže nic změnit.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

10. Soud ze shora uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. O vrácení věci žalovanému soud rozhodl v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 000 Kč, představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.X.cz.

Praha 4. června 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu